

MOTIVERINGAR TILL VANDA STADS MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTER

Innehåll

1 Allmänna bestämmelser	3
1 § Utfärdande av miljöskyddsföreskrifter och tillsyn över att de följs.....	3
2 § Syfte	3
3 § Tillämpning och förhållande till andra föreskrifter	3
4 § Definitioner och lokala förhållanden	3
2 Avloppsvatten	4
5 § Behandling av hushållsavloppsvatten från fastigheter som inte är anslutna till ett vattentjänstverks avloppsnät	4
3 Vattenvård	4
6 § Rastgårdar för hästar och ponnyer samt ridpanor	4
7 § Överlåtelse av stallgödsel.....	5
8 § Mottagningsplatser för snö	5
9 § Tvätt av fordon, maskiner och andra motsvarande anordningar	6
4 Buller	6
10 § Verksamhet som inte omfattas av förfarandet med anmälan om buller i enlighet med 118 § i miljöskyddslagen.....	6
11 § Särskilt störande buller vid underhålls- och byggnadsarbeten nattetid.....	7
12 § Användning av ljudanläggningar	7
5 Luftvård	7
13 § Underhålls- och renhållningsarbete på trafikleder och gårdsplaner och andra motsvarande områden	7
14 § Bränning och förebyggande av olägenheter från rök.....	8
15 § Byggnads-, reparations-, underhålls- och rivningsarbete	8
16 § Tillfällig brytning i anslutning till markbyggnad eller byggande	9
6 Avfall	9
17 § Återvinning av vissa avfall i markbyggnad.....	9
7 Kemikalier.....	10
18 § Upplagring och hantering av farliga kemikalier och farligt flytande avfall ...	10
19 § Periodisk besiktning av cisterner för olja, bränsle och andra kemikalier.....	11
20 § Hantering av cisterner som tagits ur bruk.....	11

8 Övriga bestämmelser	12
21 § Undantag från miljöskyddsföreskrifterna	12
22 § Plikt att ge upplysningar som behövs för tillsynen	12
23 § Påföljder för överträdelser eller försummelser av miljöskyddsföreskrifter...	12
24 § Föreskrifternas ikraftträdande.....	12

1 Allmänna bestämmelser

1 § Utfärdande av miljöskyddsföreskrifter och tillsyn över att de följs

Enligt 22 § miljöskyddslagen (527/ 2014) ska den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten, ett organ som utses av kommunen, sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter och de anmälningförfaranden som enligt denna lag ankommer på kommunen.

Enligt 22 § i miljöskyddslagen kan den kommunala miljövårdsmyndigheten delegera sin behörighet i enlighet med miljöskyddslagen, med undantag av utövande av förvaltningstvång, till en tjänsteinnehavare på det sätt som föreskrivs i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.

Enligt Vanda stads förvaltningsstadga är stadsmiljönämndens tillståndssektion miljövårdsmyndighet. I förvaltningsstadgan kan tillståndssektionen överföra sina befogenheter till de tjänsteinnehavare som är underställda sektionen, om inte annat bestämts i lagen.

2 § Syfte

Miljöskyddsföreskrifternas allmänna syfte är att förebygga förorening av miljön samt avlägsna och minska olägenheter till följd av förorening med beaktande av de lokala förhållandena i kommunen. Med hjälp av dessa preciseras tolkningen av miljöskyddslagens bestämmelser och de bestämmelser som getts med stöd av den. En tät och urban struktur förutsätter å ena sidan att störningar undviks och förhindras, å andra sidan att störningar tolereras.

3 § Tillämpning och förhållande till andra föreskrifter

Miljöskyddsföreskrifterna gäller huvudsakligen i hela stadsområdet. I känsliga områden, t.ex. strand- och grundvattenområden förutsätts det bättre miljöskyddsåtgärder än i andra områden. Föreskrifterna får inte gälla sådana verksamheter som enligt 202 § 2 och 3 mom. i miljöskyddslagen har lämnats utanför tillämpningsområdet.

Föreskrifter gällande miljön ingår också i andra bestämmelser på kommunal nivå, och de kan tillämpas jämsides med miljöskyddsföreskrifterna. Syftet ska ändå vara att nå en bättre nivå på miljöskyddet. Om det på lag- eller förordningsnivå träder i kraft strängare bestämmelser än dessa miljöskyddsföreskrifter ska bestämmelserna följas och inte miljöskyddsföreskrifterna.

4 § Definitioner och lokala förhållanden

Avgränsningen av grundvattenområden och klassificeringen av grundvattenområden föreskrivs i 2 a kap. i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland bestämmer grundvattenområdenas klassificeringar och avgränsningar. Grundvattenområdena

kan ses till exempel i Vandas kartservice. Om avgränsningarna förändras uppdateras områdena i kartservicen i motsvarande mån.

Bestämmelser om grundvattenområden tillämpas också inom området för Päijännetunnelns inre skyddszon som sträcker sig 200 meter in på bägge sidor om tunnelns mittlinje. Päijännetunneln är viktig med tanke på vattenförsörjningen i huvudstadsregionen och den har i rättspraxisen likställts med ett grundvattenområde av klass 1.

Med strandområden avses områden som är viktiga med tanke på vattenvården. Då strandområden definierats har man beaktat de rikstäckande målen för vattenvården och åtgärdsprogrammet för vattenvård i Nyland.

2 Avloppsvatten

5 § Behandling av hushållsavloppsvatten från fastigheter som inte är anslutna till ett vattentjänstverks avloppsnät

I 17 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om förbud mot förorening av grundvatten. Även verksamhet som orsakar risk för förorening strider mot föroreningsförbudet. Grundvattenområdena och strandvattenområdena samt Päijännetunnelns skyddszon är känsliga för förorening och därför är det i dessa områden motiverat att förbjuda infiltrering av hushållsavloppsvatten (både avloppsvatten från vattenklosetter och s.k. grått avloppsvatten) i marken för att renas innan de rinner ut i grundvattnet.

I grundvattenområden och inom Päijännetunnelns skyddszon förutsätts att avloppsvattnet leds in i en sluten avloppstank eller att det renade avloppsvattnet avleds utanför området, så det inte orsakar risk för att grundvattnet förorenas.

I miljöskyddslagens 16 kap och statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten (s.k. avloppsvattenförordningen SRF 157/2017) föreskrivs det om behandlingen och avledningen av hushållsavloppsvatten samt reningskrav. Enligt miljöskyddslagen 156 c § får det i miljöskyddsföreskrifterna meddelas strängare krav än reningskrav på basnivå om detta är nödvändigt med hänsyn till de lokala miljöförhållandena. På strandområden bör man kräva en högre reningsnivå än reningskraven på basnivå för att minska näringsbelastningen enligt vattenvårdsplanens mål eller för att förhindra en försämring av vattenkvaliteten. Bestämmelsen betyder i praktiken till exempel att en effektiverad fosforrening (fosforborttagning) ska installeras i markbäddar för s.k. svart avfallsvatten

3 Vattenvård

6 § Rastgårdar för hästar och ponnyer samt ridpanor

Enligt 17 § i miljöskyddslagen (527/2014) är det förbjudet att förorena grundvattnet. Enligt 4 § i statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014) får lagringsplatser för stallgödsel och oförpackade

organiska gödselbriketter, rastgårdar för produktionsdjur samt utfodrings- och dricksplatser i rastgårdar inte placeras: 1) på grundvattenområde, om det inte genom en redogörelse för markbeskaffenheten kan visas att placeringen inte orsakar förorening av grundvatten eller risk för det, 2) på område som översvämmas, 3) på ett avstånd mindre än 50 meter från vattendrag, en brunn som används för hushållsvatten eller en källa, 4) på ett avstånd mindre än 25 meter från ett utfallsdike eller en rännil enligt 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen.

Rastgårdarna (paddockar) är små till ytan och används året runt. Dessutom saknar de nästan alltid växttäckning. Dessa omständigheter ökar faran för att näringsämnen sköljs ner i vattnet och förorenar det. På sluttningar i avrinnings- och översvämningssområden kan vatten som stiger upp till rastgårdsområdena bl.a. orsaka en större risk för att näringsämnen och fasta partiklar sköljs med i vattnet. Ridbanor orsakar motsvarande olägenheter.

I fråga om rastgårdar har föreskrifterna begränsats att enbart gälla hästar och ponnyer, eftersom det inte i betydande utsträckning finns andra produktionsdjur i Vanda. Dessutom finns det egna strikta anvisningar för rastgårdar för nötkreatur (JSM-BBA C4, bilaga 12 till jord- och skogsbruksministeriets förordning 100/2001).

7 § Överlåtelse av stallgödsel

I 5 § 2 mom. i statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014) anges följande: om det ansamlas högst 25 m³ torrgödsel om året som ska lagras eller om högst 25 m³ torrgödsel åt gången lagras på gården får gödseln i stället för i en gödselstad lagras på ett tätt flak eller ett motsvarande underlag som står under tak eller som täcks med en presenning.

Enligt 5 § 3 mom. i förordningen ska även en gård som tar emot och lagrar stallgödsel ha en gödselstad som dimensioneras enligt den mängd som tas emot per år. En gödselstad krävs dock inte om stallgödseln förvaras på en åker för att senare spridas ut på det sätt som föreskrivs i 10 § 4 mom.

För överlåtelse av stallgödsel krävs ett avtal eller att man för tillsynsmyndigheten visar upp ett verifikat över överlåtelsen av stallgödsel. Genom ett skriftligt avtal går det att övervaka att överlåtelsen av stallgödsel är kontinuerlig och att mottagaren har tillstånd att ta emot stallgödsel.

8 § Mottagningsplatser för snö

Dumpning av snö kan orsaka nedskräpning. I 72 § i avfallslagen föreskrivs det om nedskräpningsförbud och i 73 § om nedskräparens skyldighet att städa upp. Dessutom kan smältvatten, lastbilstrafik och utstjälning av snö orsaka olägenheter för närmiljön. Mottagningsplatser för snö ska inte placeras i grundvattenområden eller strandområden, eftersom det i snön kan finnas ämnen som orsakar risk för förorening av grundvattnet, även om snöns halter av skadliga ämnen i allmänhet inte är höga. I 17 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om förbud mot förorening av grundvatten. Enligt 140 § i miljöskyddslagen ska det i all verksamhet eftersträvas en sådan kvalitet på ytvattnen att ämnen som är farliga eller skadliga för vattenmiljön

inte orsakar olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan.

9 § Tvätt av fordon, maskiner och andra motsvarande anordningar

Vid tvätt av fordon, maskiner och andra motsvarande anordningar uppkommer det avloppsvatten som kan orsaka förorening av miljön eller risk för sådan eller olägenheter för grannskapet. Det är nödvändigt att förbjuda tvättverksamheten om den inte kan utföras så att förorening av miljön kan förebyggas eller minimeras så långt möjligt i enlighet med det som anges i 7 § i miljöskyddslagen. Enligt 155 § i miljöskyddslagen ska avfallsvatten utanför avloppsnätet avledas och behandlas så att det inte uppstår risk för förorening av miljön.

För att avloppsnätet för avloppsvattnet ska fungera är det nödvändigt att avloppsvattnet förbehandlas i olje- och sandavskiljare innan det avleds till avloppet. Undantag utgör sådant avloppsvatten som uppkommer när bilar tvättas sporadiskt (exempelvis en gång per sommar) enbart med vatten eller milda tvättmedel eller på så sätt där avloppsvattnet kan sugas upp eller avledas utan att medföra skador. När tvätten utförs på det här sättet innehåller vattnet vanligtvis endast små mängder orenheter och verksamheten medför i övrigt inga betydande olägenheter för grannskapet eller miljön.

Allmänna gatu- och vägområden samt andra allmänna områden har vanligtvis försetts med dagvattenavlopp där vattnet utmynnar orenat i närmiljön. I dessa områden bör tvätt och underhåll av fordon, maskiner och andra motsvarande anordningar förbjudas för att förebygga förorening av yt- och grundvattnet och för att förhindra att den allmänna trivseln och möjligheten till rekreationsbruk i t.ex. park- och rekreationsområden minskar. Bestämmelsen gäller också sådan sporadisk tvätt som i bestämmelsens 1 moment lämnats utanför tvättförbudet.

4 Buller

10 § Verksamhet som inte omfattas av förfarandet med anmälan om buller i enlighet med 118 § i miljöskyddslagen

Enligt 118 § 2 mom. i miljöskyddslagen kan man i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna slå fast vilka verksamheter som inte kräver en bulleranmälan. På så sätt går det att underlätta anordnandet av vissa kortvariga och nödvändiga verksamheter. Det behövs inte göras en bulleranmälan för de verksamheter som avses i föreskriften, eftersom det anses att verksamheterna inte orsakar betydande bullerolägenheter med hänsyn till de tidsbegränsningar och åtgärder för bullerbekämpning som förutsätts i föreskriften.

Enligt det förberedande arbetet till lagen (RP 85/1999 rd) kan man som åtgärder för bullerbekämpning förutsätta att till exempel de personer som eventuellt lider av olägenheterna informeras om verksamhetstiden på ett effektivt sätt. Eftersom endagskonserter utomhus och motsvarande evenemang inte omfattas av

anmälningsskyldigheten i föreskriften och eftersom ljudanläggningar ofta används på dessa evenemang, har man ansett att också en föreskrift om riktningen av ljudanläggningarna är nödvändig som en åtgärd för bullerbekämpning.

11 § Särskilt störande buller vid underhålls- och byggnadsarbeten nattetid

Samhällsstrukturen för bostäder, arbetsplatser och tjänster i Vanda är tät, och i närheten av objekt som är känsliga för buller placeras ofta också verksamhet och byggnade som orsakar buller utomhus. Därför är det nödvändigt att motarbeta bullerolägenheter som orsakas av underhålls- och byggnadsarbeten och verksamhet som medför liknande buller i synnerhet nattetid, eftersom buller höjer stressnivån och invånarna behöver få tillräckligt med sömn. Med föreskriften begränsas den onödiga exponeringen för skadligt buller i synnerhet nattetid, men också på allmänna vilodagar dvs. söndagsmorgnar. Med tanke på den allmänna säkerheten, skydd av egendom, och möjligheter till näringsutövning bör vissa åtgärder hållas utanför föreskriftens tillämpningsområde. Dessa är lastning av avfall, öppethållande av vägar och halkbekämpning samt andra motsvarande åtgärder som är oundvikliga för samhället.

12 § Användning av ljudanläggningar

Samhällsstrukturen för bostäder, arbetsplatser och tjänster i Vanda är tät, och i närheten av objekt som är känsliga för buller placeras ofta också affärs- och restaurangverksamhet som orsakar buller utomhus. Med föreskriften begränsas t.ex. användningen av ljudanläggningar i närheten av objekt som är känsliga för buller på terrasser som placeras utomhus på sommaren. Begränsning av användningen av ljudanläggningar nattetid i omedelbar närhet av känsliga objekt samt kravet om att ljudanläggningar riktas och justeras på ett ändamålsenligt sätt är motiverat med tanke på behovet av tillräcklig vila och trygghet av verksamheten vid känsliga objekt.

5 Luftvård

13 § Underhålls- och renhållningsarbete på trafikleder och gårdsplaner och andra motsvarande områden

Gatudamm innehåller sand, stenmaterial som dubbdäck och sandningssand slipat från asfalten, metall och gummi som lossnat från dubbar och däck och giftiga föreningar från avgaser som fallit ned på gatan, såsom polyaromatiska kolväten (PAH). Gatudamm är farligt i synnerhet för känsliga befolkningsgrupper.

Föreskriften om bevattning av det område som ska rengöras syftar till att minska den försämring av luftkvaliteten som orsakas av att gatusanden avlägsnas maskinellt.

Dammbekämpning är viktigt för att trygga en god luftkvalitet i synnerhet i städer och tät bebyggda områden. Föreskriften är nödvändig för att utsläpp ska kunna

begränsas i synnerhet på våren, då luftkvaliteten ofta är dålig på grund av stora mängder damm i gatuområdena.

Det är förbjudet att avlägsna sandningssand med blåsluft, t.ex. med lövblåsare eller motsvarande verktyg, eftersom det är ineffektivt att avlägsna blöt sand med blåsluft och avlägsnandet av torr sand med blåsluft orsakar stora mängder gatudamm.

14 § Bränning och förebyggande av olägenheter från rök

Utsläppen från ren förbränning är en bråkdel av de som alstras vid illa utförd bränning av trä. Småskalig förbränning i enskilda fastigheters värmepannor och andra eldstäder kan vara en betydande faktor som försämrar den lokala luftkvaliteten. Med tanke på förebyggandet av olägenheter från rök är det viktigt att uppvärmningsanordningarna fungerar ordentligt och att de till exempel har sotats regelbundet.

Rök kan också transporteras med luftväxlingen från uteluften till byggnadens inneluft. Särskilt s.k. kombipannor för växelbruk av olja och ved som utrustats med en liten varmvattensberedare har orsakat många klagomål om rökolägenheter.

För att tillräckligt kunna reda ut frågan är det i vissa fall viktigt att myndigheten vid behov får en bedömning av uppvärmningsanordningens skick av en sakkunnig. Enligt 202 § 3 mom. 6 punkten i miljöskyddslagen kan miljöskyddsföreskrifterna endast gälla lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen. I miljöskyddslagen 6 § föreskrivs det om skyldighet att vara konsekvensmedveten. Även fastighetsägaren ska vara medveten om de miljökonsekvenser den egna verksamheten har och vilka möjligheter det finns för att minska skadliga konsekvenser.

De allmänna bestämmelserna om avfallshanteringen i huvudstadsregionen och Kyrkslätt förbjuder bränning av avfall (AHF 17 §), och därför behöver bränning av avfall inte förbjudas separat med miljöskyddsföreskrifterna.

15 § Byggnads-, reparations-, underhålls- och rivningsarbete

Markbyggnad, husbyggnad, rivningsarbeten och fordonstrafiken på byggarbetsplatser kan orsaka avsevärda lokala dammolägenheter. Vid rivningen av stora objekt är dammolägenheterna jämförbara med de som orsakas av stenkrossning. I föreskriften förpliktas de som ansvarar för bygg- och rivningsarbeten att använda så effektiva bevattningsmetoder som möjligt för att förhindra dammolägenheter. Det anses viktigt att man i närheten av s.k. objekt som störs, bostäder, daghem, skolor, sjukhus och ålderdomshem riktar tillräcklig uppmärksamhet på bekämpningen av damm.

Enligt 7 § i miljöskyddslagen ska verksamhetsutövaren ordna sin verksamhet så att förorening av miljön kan förebyggas. Om förorening inte helt kan förhindras, ska den minimeras så långt möjligt. Förordningen syftar till att förhindra att luftkvaliteten försämras i närheten av byggarbetsplatser.

16 § Tillfällig brytning i anslutning till markbyggnad eller byggande

Föreskriften gäller sådan brytningsverksamhet som man inte behöver göra en bulleranmälan för enligt 118 § i miljöskyddslagen och som inte är tillståndspliktig verksamhet i enlighet med miljöskyddslagen eller marktäktslagen. Föreskriften behövs för att förebygga dammolägenheter, eftersom även kortvarig brytningsverksamhet kan orsaka betydande buller- och dammolägenheter lokalt för grannskapet och miljön. Byggandet i Vanda placeras ofta i närheten av existerande bostadsområden.

Enligt 7 § i miljöskyddslagen ska verksamhetsutövaren ordna sin verksamhet så att förorening av miljön kan förebyggas. Om förorening inte helt kan förhindras, ska den minimeras så långt möjligt.

6 Avfall

17 § Återvinning av vissa avfall i markbyggnad

Genom föreskriften bestäms det om sådan återvinning som tolkas som småskalig, dvs. inte yrkesmässig återvinning eller återvinning i anläggning, och därför krävs det inget miljötillstånd och inte heller en anmälan enligt förordningen om återvinning av vissa avfall i markbyggnad (843/2017). Dessutom ska kraven i avfallslagen (646/2011) och miljöskyddslagen (527/2014) följas. Genom att följa de villkor som specificerats i föreskriften orsakar återvinningen enligt förhandsbedömning ingen risk för förorening av miljön.

Utifrån anmälan är det möjligt för myndigheten att bedöma om avfallsåtervinningen lämpar sig för objektet/platsen. Myndigheten kan vid behov ge preciserade anvisningar, om återvinningsplatsen eller det avfall som ska återvinnas har särskilda egenskaper som kräver specialåtgärder för att kunna förhindra risken för förorening av miljön. Även då de allmänna förutsättningarna för placering av avfall uppfylls ska miljöförvaltningsmyndigheten för övervakningen ges möjlighet att förbjuda eller utfärda bestämmelser om placeringen av avfall i marken, ifall det finns orsak att misstänka att placeringen orsakar risk för förorening av miljön. Av denna anledning ska placeringen anmälas på förhand till Vanda miljöcentral.

Avfallet som används ska i fråga om kornstorlek och andra egenskaper vara tekniskt lämpat för markbyggnad. Placering av betongavfall som innehåller armeringsstål i marken kan inte godkännas eftersom stålet kan medföra olägenheter och förhindra en senare användning av området, och eftersom armeringsstål inte kan anses vara ett material som är tekniskt lämpat för markbyggnad.

Med tanke på vattenförsörjningen är det förbjudet att återvinna avfall vid markbyggnad i viktiga grundvattenområden på grund av risken för förorening av grundvattnet. I 17 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om förbud mot förorening av grundvatten.

Genom täckning och beläggning av avfall förhindras spridning av avfallet i miljön och exponering för avfallet.

Markägaren svarar i sista hand för avfall som placerats i marken, och därför är det motiverat att kräva ett godkännande av markägaren för placeringen av avfall. Plikten att ge den nya innehavaren av fastigheten uppgifter om återvinningen av avfall baserar sig på 139 § i miljöskyddslagen.

7 Kemikalier

18 § Upplagring och hantering av farliga kemikalier och farligt flytande avfall

Miljö-, kemikalie- och kemikaliesäkerhetslagstiftningen förpliktar till att känna till verksamhetens miljörisiker och hanteringen av dem, iakttä tillräcklig omsorg för att förebygga miljörisiker och på förhand vara förberedd på att förhindra olyckor och andra exceptionella situationer. Genom föreskriften om upplagring och hantering av farliga kemikalier och farligt flytande avfall strävar man efter att förebygga utsläpp och skadeverkningar som orsakas av upplagringen och hanteringen. Föreskriften gäller emellertid inte småskalig upplagring av farliga kemikalier i hushållen.

Enligt 19 § 2 mom. i kemikalielagen ska det vid verksamhet där kemikalier används iakttas tillräcklig omsorg och försiktighet för att förebygga hälso- och miljöolägenheter med beaktande av kemikaliens mängd och farlighet. Enligt 6 § i miljöskyddslagen ska verksamhetsutövaren känna till verksamhetens konsekvenser för miljön, verksamhetens risker för miljön och hanteringen av dem samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan. Enligt 7 § 1 mom. i miljöskyddslagen ska verksamhetsutövaren ordna sin verksamhet så att förorening av miljön kan förebyggas.

I 12§ i avfallslagen (646/2011) föreskrivs det att en avfallsinnehavare har en skyldighet att känna till avfallet. Avfallslagen 13 § förpliktar till att förebygga fara och skada orsakad av avfall och avfallshantering. I 16 § i avfallslagen föreskrivs det om en skyldighet att förpacka och märka farligt avfall. Det föreskrivs mer ingående om skyldigheterna och motiveringarna till dem i statsrådets förordning om avfall (978/2021). Det föreskrivs om kemikaliernas förpackningsmärkningar i CLP-förordningen (Europaparlamentets och rådets förordning om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar 1272/2008).

I 16 § och 17 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om förbud mot förorening av mark och grundvatten. Vid upplagring av farliga flytande kemikalier eller farligt flytande avfall i grundvattenområden finns det alltid risk för läckage och därför är det motiverat att kräva sekundärt skydd.

Kemikaliecisternerna ska uppfylla kraven i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor och i bestämmelserna med stöd av lagen samt i cisternstandarderna. I statsrådets förordning om säkerhetskraven vid industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (856/2012) och i paragraferna som

gäller läckagekontroll tar man inte ställning till läckagekontroll i grundvattenområden på något särskilt sätt. I förordningens motiveringspromemoria krävs ändå effektivare och hållbarare läckagekontroll än normalt, vilket i praktiken innebär användning av två separata skyddskonstruktioner.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten utövar tillsyn med stöd av miljöskyddslagen och 11 § i kemikalielagen. Lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor och förordningar som utfärdats med stöd av lagen övervakas av den kommunala räddningsmyndigheten och säkerhets- och kemikalieverket (TUKES).

19 § Periodisk besiktning av cisterner för olja, bränsle och andra kemikalier

Handels- och industriministeriets beslut om periodisk besiktning av underjordiska oljecisterner (344/1983) inklusive de ändringar som gjorts senare i beslutet gäller endast bränn- och dieseloljecisterner som är belägna i viktiga grundvattenområden. Genom denna föreskrift utvidgas besiktningen till att gälla alla cisterner som är belägna under den naturliga markytan, oavsett om de är placerade i en källare, bunker eller ett separat utrymme. Olje- och bränslecisterner som är i dåligt skick kan, om de går sönder och läcker, orsaka förorening av marken eller grundvattnet, vilket är förbjudet i miljöskyddslagen.

Enligt den nationella VTT:s rapport över Cisteri-utredningen (Cisteri-selvitys) där bl.a. skicket på oljecisterner, skyddsbassänger och konstruktioner kartlades, var flera av oljecisternernas skyddsbassänger i behov av reparation, bunkrar och andra skyddsbassänger hade anlagts bristfälligt. Enligt rapportens rekommendationer bör också cisternernas skyddsbassänger och rörsystem omfattas av besiktningen.

Genom periodiska besiktningar kan man i tid upptäcka om cisternernas skick försämras och minska risken för föroreningar som verksamheten kan orsaka. Fastighetsägaren kan ses som verksamhetsutövare och enligt 6 § i miljöskyddslagen ska verksamhetsutövaren känna till verksamhetens konsekvenser för miljön, verksamhetens risker för miljön och hanteringen av dem samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan.

20 § Hantering av cisterner som tagits ur bruk

Med en underjordisk oljecistern avses en cistern som är belägen under marken, antingen i en bunker eller i direkt kontakt med marken, dock inte en sådan cistern som godkänts i tillståndsförfarandet enligt markanvändnings- och bygglagen och som omfattas av en underhållsskyldighet enligt 166 § i markanvändnings- och bygglagen.

Det är motiverat att ur marken avlägsna underjordiska oljecisterner som tagits ur bruk, eftersom cisternerna som tagits ur bruk klassificeras som avfall och avfallet i första hand ska återvinnas som material osv. enligt principen för återvinning av avfall. I samband med avlägsnandet kan det också komma fram eventuella dolda föroreningsfall i marken som orsakats av cisternen eller användningen av den. Med stöd av förbudet mot förorening av mark i 16 § i miljöskyddslagen får det inte lämnas

avfall i marken på så sätt att det kan medföra risk eller olägenhet för hälsan eller miljön.

Undantag från skyldigheten att avlägsna cisternen från marken kan beviljas om ingen risk för förorening av marken kan uppkomma fastän cisternen lämnas kvar och avlägsnandet av cisternen är ekonomiskt oskäligt för fastighetsägaren eller om avlägsnandet av cisternen äventyrar konstruktionerna (I det sammanhanget ska följande beaktas: bl.a. markens bäringsförmåga i närheten av sockeln, byggnadernas svagheter som beror på byggnadssättet, eventuella skador i vattenledningar och avloppssystem, avsaknad av en eventuell gångväg till cisternen).

Ansvaret för cisternen överförs på fastighetens nya ägare som sålunda ska informeras om saken enligt bestämmelserna.

8 Övriga bestämmelser

21 § Undantag från miljöskyddsföreskrifterna

Det är möjligt med undantag från föreskrifterna av motiverat, särskilt skäl om iakttagandet av föreskrifterna leder till en orimlig situation. Undantag kan inte godkännas om de leder till förorening av miljön eller risk för sådan.

22 § Plikt att ge upplysningar som behövs för tillsynen

Föreskriften ges på grundval av 202 § 3 mom. punkt 6 i miljöskyddslagen. En tillsynsmyndighet har rätt att få nödvändig information för tillsynen av författningar och föreskrifter och skötseln av uppgifter.

23 § Påföljder för överträdelser eller försummelser av miljöskyddsföreskrifter

I paragrafen beskrivs påföljderna för förfarande som strider mot föreskrifterna. En tillsynsmyndighet kan ålägga den som överträder eller försummar föreskrifterna att följa dem. Den som överträder eller försummar föreskrifterna kan också omfattas av straffrättsligt ansvar.

24 § Föreskrifternas ikraftträdande

Beslutet om godkännandet av miljöskyddsföreskrifterna delges på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha kommit till kännedom sju dagar efter att protokollet har lagts ut i det allmänna datanätet. Beslutet kan överklagas genom kommunalbesvär enligt kommunallagen. Statens tillsynsmyndighet har rätt att söka ändring i beslutet som gäller de kommunala miljöskyddsföreskrifterna. Tidigare föreskrifter upphävs när de nya föreskrifterna träder i kraft.